

amerikanske regerings side skulle leveres til gengæld for, at Storbritannien helhjertet gik ind og støttede Irakinvasionen, hvad man kan beklage, i lyset af alt det man nu ved, men det er jo ikke den diskussion, jeg vil have.

Men erfaringen var, og den polske udenrigsminister sagde det i øvrigt også som sin erfaring, da han for nylig var her i København, at det, Irakkrisen har vist, er, at selv den mest betydningfulde enkeltallierede i Europa ikke på egen hånd påvirker USA's politik. Og det vil sige, at den vigtigste mulighed og måske den eneste mulighed, vi har, når vi faktisk har andre vurderinger, andre værdier, andre holdninger og andre synspunkter end den aktuelle amerikanske regering har, er at stå sammen i Europa.

Derfor er der noget meget principielt i det her beslutningsforslag, som jeg ikke mener den danske regering har levet op til i sidste 7 år, og det er den indtrængende opfordring til, at Danmark altid lægger sit lod til fordel for en fælles europæisk optræden i de her anliggender som det bedste bud på, at vi dog kan rokke tingene en lille smule i den rigtige retning.

Jeg tror, at jeg vil stoppe her og beklage, at med de i og for sig gode holdninger, som både Venstre og Konservative i denne debat har udtrykt til, hvad der bør gøres, at vi da ikke kan benytte lejligheden til at genskabe en meget bred konsensus også i skriftlig form i det her Folketing om, at så gør vi det også, og så gør vi det også i fællesskab, og så forstår vi også det samme ved det.

Kl. 17:19

Formanden:

Tak. Vil ministeren have ordet nu? Så er der korte bemærkninger bagefter til hr. Mogens Lykketoft. Ministeren får ordet.

Kl. 17:19

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes bare, at man ikke sådan fuldstændig skal misorientere Folketinget om vores forhold til den humanitære folkeret.

Jeg står her med et brev, som Folketinget har fået tilsendt fra den konstituerede generalsekretær og præsident for Dansk Røde Kors, der siger:

»I forhold til Danmarks internationale samarbejde og internationale aktioner er Danmark såvel i relation til Den internationale Røde Kors-Konference som i forhold til FN-systemet blandt de alt for få stater, der prioriterer udvikling, overholdelse og implementering af IHL højt.«

Så det er jo ikke rigtigt at stå og sige, at vi ikke har foretaget os noget i 7 år. Vi har åbenbart foretaget os så meget, at Dansk Røde Kors den 28. februar 2008 har meddelt, at vi er blandt de lande, der altså står højest i forbindelse med udvikling, overholdelse og implementering af folkeretten.

Så skal jeg med hensyn til fangerne lige gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet har to forskellige holdninger, for jeg har her hr. Jeppe Kofods udtalelse fra den 29. november, da vi diskuterede det her. Han siger:

USA må selv tage sig af fangerne og integrere dem i USA. Det vil være helt naturligt, hvis de selv retter op på det, hvis de har begået uret, og jeg kan slet ikke forstå, hvorfor Danmark og andre lande skal tage sig af fanger, som vi ikke har haft noget med at gøre.

Det var mere som en præcision. Tak.

Kl. 17:20

Formanden:

Der er mulighed for hr. Mogens Lykketoft også at kommentere ministeren, ellers er det tilbage til ønsket om korte bemærkninger. Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 17:20

Mogens Lykketoft (S):

Jamen jeg vil godt sige til ministeren, at jeg faktisk ikke rigtig kan se nogen modstrid mellem det, jeg sagde, og det, ministeren sagde. Det er udmærket, at Danmark hele vejen rundt giver udtryk for de rigtige holdninger. Det, jeg konstaterer, og det, der er hovedformålet med det her beslutningsforslag, er, at der ikke rigtig er noget, der har virket i forhold til den amerikanske politik, og den amerikanske politik og dens praksis er jo væsentlig mere interessant end den danske regerings erklæringer. Derfor bliver man nødt til at forholde sig til, hvordan man mest virkningsfuldt kan påvirke virkeligheden. Det er det, det her beslutningsforslag handler om, og ikke om, hvilke gode intentioner udenrigsministeren ønsker at udtrykke.

Med hensyn til de 80 fanger og det, hr. Jeppe Kofod tidligere har sagt, vil jeg godt sige, at jeg udtrykkeligt sagde, at det bør være USA's forpligtelse at give asyl til disse 80 mennesker.

Men jeg mener nu også, og det vil jeg gerne føje til som en ganske almindelig medmenneskelig holdning til det, at hvis vi har 80 mennesker, der ubegrundet, uretmæssigt, under isolation og tortur har været indespærret i op til 7 år, og som amerikanerne ikke vil sørge for asyl til, så bør Europa i fællesskab påtage sig den uende-